

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی تأثیرات متقابل معماری و جهان بینی اسلامی و آسیب های تربیتی معماری مخرب

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

اباصلت عسگری - عضو هیئت علمی و مدرس دانشگاه حکیم سبزواری

پریسا فرازمهر - دانشجوی دوره کارشناسی مهندسی معماری، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

بناهایی که به دست انسان ساخته میشود، جلوههایی از نگرش او به جهان هستی است که مبین قوه فکری و ساختار فرهنگی اجتماعی افراد آن جامعه است. نگاه به مقوله معماری جدا از نگرش فرد (طراح و مخاطب) نسبت به هستی نیست. معمار مسلمان همچون همه مکاتب فکری که بی شک مفهوم انسان کامل در میان آثار هنری اش متجلی می شود، در معماری اسلامی در پی آن بوده تا بنای خود را به انسان کامل نزدیک کند و شکلی از باطن انسان کامل بسازد. معماری اسلامی، تجلی نمادین جهانی ابدی و ازلی است که این جهان را محلی گذرا و واسطهای برای رسیدن به مرتبهای والاتر به منظور وصول به آرامش درونی میداند. معماری اسلامی که به صورتهای گوناگون در بناهای مختلف متجلی گشته، جایگاه خاصی را داراست که در آن، جهان بینی یک مسلمان، نوع اندیشه و باورهایش نمود بارزی دارد. در این تحقیق تأثیرات متقابل معماری بر تربیت انسان بر اساس جهان بینی انسان مسلمان بررسی شده است

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، تربیت اسلامی، جهان بینی مسلمان، آسیب های معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544505>

